

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1165/2021
25.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радослава Петровића, Светлане Томић Јокић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Алита Амзића поднетом против правноснажних решења Основног суда у Алексинцу Кв 66/18 од 03.08.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 535/21 од 01.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2021. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Алита Амзића поднет против правноснажних решења Основног суда у Алексинцу Кв 66/18 од 03.08.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 535/21 од 01.09.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Алексинцу Кв 66/18 од 03.08.2021. године одбијен је захтев бранилаца окривљеног АА, за укидање клаузуле правноснажности и извршности пресуде Основног суда у Алексинцу Кв 66/18 од 18.04.2018. године, као неоснован.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 535/21 од 01.09.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Алит Амзић због повреде закона из члана 74. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев као основан и укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и

браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

По оцени овога суда, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 74. ЗКП, истицањем да је суд, у поступку за изрицање јединствене казне, окривљеном повредио право на одбрану, имајући у виду да у конкретном случају није био у могућности да обавести окривљеног о наведеном поступку који је покренут на захтев јавног тужиоца јер је окривљени био недоступан државним органима, због чега је био дужан да истом у таквој процесној ситуацији постави браниоца по службеној дужности пре доношења пресуде којом је усвојен захтев ОЈТ у Алексинцу за изрицање јединствене казне, а не два дана након доношења те пресуде, као и да је, обзиром да је окривљени у две од четири „спајајуће“ пресуде имао изабране браниоце, био у обавези да захтев јавног тужиоца достави на изјашњење тим браниоцима.

Одредбама члана 74. ЗКП предвиђена је обавезна одбрана окривљеног у кривичном поступку, односно истима је прописано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца.

Имајући у виду да из списка предмета произилази да је бранилац окривљеног изјавио жалбу на првостепено решење којим је одбијен захтев за укидање клаузуле правноснажности и извршности пресуде Основног суда у Алексинцу Кв 66/2018 од 18.04.2018. године, о којој жалби је одлучено другостепеним побијаним решењем, те да се у конкретном случају не ради о процесним ситуацијама из члана 74. ЗКП, па самим тим ни о повреди закона из члана 74. ЗКП, везано за обавезну одбрану окривљеног у кривичном поступку, а како то неосновано истиче бранилац окривљеног у поднетом захтеву, то је Врховни касациони суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, оценио неоснованим.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић